

har kunnet arbejde sig frem. Ogsaa i Fabrikernes Tal er der en stærk Udvikling. Naar man ser paa den stærke Stigning i Løbet af et Aar paa 10 Millioner kg og paa, at Fabrikernes Antal i 1923 er steget fra 87 til 110, kan man ingenlunde mene, at denne Industri har vanskelige Kaar. Som sagt, Striden har været staaende, og det er navnlig Farvningsbestemmelserne, den har staaet om. De forskellige Landbrugsministre, hvad Parti de end har tilhørt, har søgt at faa Farvningsforbudet slettet, saaledes at det blev tilladt at farve Margarine saaledes, at den ikke er til at skelne fra Smør. Der har været fremsat Lovforslag under daværende Landbrugsminister Anders Nielsen, senere under Kr. Pedersen, under Landbrugsminister Madsen-Mygdal, og nu er der igen fremsat Lovforslag af den nuværende højtærede Landbrugsminister.

Jeg skal ikke gennemgaa Sagens politiske Historie i Enkeltheder. Alle de Lovforslag, der har været fremsat, er hidtil strandet paa Modstand fra Landbrugets Organisationer, som var enige om at gaa imod; jeg skal saaledes nævne en Udtalelse, der blev fremsat af Landbrugsorganisationerne, baade Mejeriforeningerne og Landboforeningerne, i 1913. Der blev fra Rigsdagsudvalgets Side rettet det Spørgsmaal: „Er Foreningerne enige i, at Forbud mod Farvning af Margarine kan bortfalde uden Skade for betydende Interesser?“ Og de svarer saa i Enighed følgende: „Nej, Margarine bør ubetinget vedblivende være af den nu almindelige blege Farve, da det ellers maa befrygtes, at der særlig i Detailhandelen hyppigt vil finde Forvekslinger Sted. Margارين vil hverken blive bedre eller billigere ved at blive farvet. At den blege Farve ikke er nogen Hindring for Anvendelsen, godtgøres ved den Kendsgerning, at Forbruget af Margarine pr. Individ er meget større her i Danmark end i noget andet Land. Paa Hovedmarkedet for dansk Smør — England — har vor nuværende Margarine lov skabt Tryghed hos vore Kunder, og da der ikke er os noget Forhold bekendt, der indeholder fornøden Anledning for Lovgivningsmagten til at fravige den sikre Stilling mod Forfalskning, som vi ved Transit- og Farveforbudene indtager til Sikring af vort Smørs gode Renommé, skal vi — uden at begrunde det ved Eksempler — andrage om, at Transit- og Farveforbudene opretholdes“. Dermed strandede dette Forslag. Saa er det fremme igen i 1915; og Mejeriforeningens Fællesorganisation gaar kraftigt imod det, og det gør de andre Landbrugsorganisatio-

ner ogsaa. Med Formandens Tilladelse skal jeg citere et Par Linier. De skriver, at Farvebestemmelserne, som de er, har bidraget til at styrke Tilliden til det danske Smør, særlig i England. „Hvis Rigsdagen ændrer her, vil vore Konkurrenter paa det engelske Marked mistænkeliggøre os“. De henviser til Hollands sørgelige Erfaringer og kalder Ændringen en Trusel mod Danmarks Smørekспорт og det danske Landbrugs, særlig det mindres, bærende Produktionsgren. De andre Landbrugsorganisationer slutter sig til denne Udtalelse af Mejeriorganisationerne, og Foreningen for Eksportører af dansk Smør protesterer ogsaa, for saa vidt angaar Eksport af Margارين. Statskonsulent Fabers Erklæring af 9. December 1915 gaar ud paa, at 4 navngivne Firmaer i England, der handler med dansk Smør, mener, der vil være Fare for, at Danmark kan miste sit gode Omdømme og sin Stilling paa Englands Marked, hvis Danmark optraadte som Leverandør af farvet Margarine ligesom Holland, der har leveret forfalsket Smør. Nu er Danmark det ideelle Land for ægte Smør, Holland regnes for at være Margارينens Land, og man advarer derfor imod, at Danmark skulde stige ned fra sit høje Stade. Gør man det, vil Australien og andre Stater søge at indtage Pladsen. Disse Firmaer tilraader derfor, at vi ikke kommer til at udføre farvet Margarine, og dette Standpunkt slutter Statskonsulent Faber sig til paa det Tidspunkt, altsaa i 1915. I det hele taget kan man vanskeligt paaberaabe sig Statskonsulent Fabers Stilling i denne Sag, thi den har ikke været saa fast eller sikker, at man afgjort kan bygge paa den. Nu mener han jo nok, at vi uden nogen større Skade kan gaa til at farve Margارينen og udføre den, men det kan hverken han eller nogen anden vide noget sikkert om. Vi har kun den Chance, at gaar vi til det, er der Mulighed for, at det kan skade Smørsalget, gavne det, er der ingen, der vil paastaa, det kan.

Det ærede Medlem Hr. Kyed begyndte med at fastslaa, at Farvningen var Skelne-market mellem Smør og Margارين, ja, det er i Virkeligheden det eneste praktiske, thi vel kan man bruge Røbestof o. s. v. til at opdage, om det er Margارين eller Smør, men hvem gør det? Saa snart det ser fuldkommen ens ud, er Muligheden for Forveksling og Forfalskning til Stede, saa Køberne kan faa noget andet end det, de mener at købe. Saa sagde det ærede Medlem Hr. Kyed, at Mejeriforeningens mente at kunne gaa med til at ophæve Farvningsforbudet, men dertil er at bemærke, hvad det ærede